

40

אלו חומרים שהבטלות בזמן מחלה תחת בעליהן ומחלה בלתי תחתיהם כי
סיבי דינמא סמוך משועל למחלה ויתרסה דמיון לנו זה שיהיה מחלה על
מחלה אבל לכו חומרים שהדבר בספק הזה אפשר כמו זה והאף אם נאמר
כמוך משועל לאונם לאין תחתיו אחת לא הוי תחתיו ברלון משועל בודאי
אבל עדיין נאמר שאפשר זה כמו ואגודלה לי שזה קרוב לדברי הר"ר נסים
נ"ל הלא שהוא חומר דלית להו לרצון סמוך בבי הוי גונא ואני חומר דאף
אם נאמר ביה סמוך אחת לא הוי תחתיו ברלון משועל אבל עדיין הספק
במקומו עומד אבל עדיין קשה לי על התוספות מנא להו לרצון גונא רובא
וחוקק רובא עדיף בבי הוי גונא דאף כי נזיל בתר רובא אינא אבדא
ודלית אבל נשאר עדיין ספק תחתיו ספק אין תחתיו וכו' ור קפדי בלישע
אמאי קרי ליה ספק ספקא ניתא חלון נראה כי מלשונם וגדלה לי דעת
התוספות דרובא חוקק רובא עדיף מדאורייתא כמו שכתבו בפרקא קמא
דחולין (י"א) בשם רבינו חיים וילוף לה מפרס אדומה דאולין בה בתר
רובא ולאו ערפס הוי ואש"ל דלויכא חוקק כנגד דהדס שמזין עליו בחוק'
עמא ואש"ל דגכ"א איבא חוקק אחריתי דמשייע לרובא דהיינו חוקק הפירס
דלאו ערפס היתה כנגדלה דהא קי"ל דהוי בת שתי שנים וערפס אינא חיה
הא לאו חוקק הוי שברי לא נהדררה ולא היתה לה שעת הכושר שטבל לומר
ששתא לאו ערפס הוי הלא נאמר זמן אנו יודעין שקודם י"ב חדש לא היתה
אז ערפס ואש"ל לא נאמר כי אם רובא וחוקק דהיינו חוקק דגדלא ואחרינן בה
רובא עדיף וכיון דמדאורייתא גמס עדיף חילוי בספקא לית כי לומר דהס
לית ספקא דאורייתא גמס על רובא רבינו אשר ז"ל קשה לי מה שאמר אבל
הכא אפשר להחרימם מעט חוקק בלא בטול רוב גמון כהנה קודם שנתאסר
שברי אי אפשר להחרימם מעט חוקק זו שברי ים חוקק כנגד חוקקם בחוקק
בטול עד שנתקדשם כמו שזכר לומר בן בלשח כהן ואש"ל חוקק זו מנרעת
כה חוקק הכר דלון תחתיו ורובא מנרעת כה חוקק הכר דלונם אל"ן ע"כ הים
לי פנאי לעיין ולהבין במאמרין ולא יותר כי זה חוקק שהביא כתבן הים נחון
לשוב וחפצתי להסייב על ידו בזה שני מועדות להסתלק נגד מחקן קדוש
דרך ישר לא יפנס דרך כרמים אמרתי בלבי לא ילך בידים רקניות ולא היו לא
בידי חדשי הרמב"ן ז"ל מגיעין על כן לא יפניתי בלשונות הסם וכסונות סברת
לא ראיית דבר כי הוי הלכה חמורה ולא הוי לא פנאי לעיין בה כי בכל יום
העמודה נגדי ולעמי סבות מנועו מערירות אורי ממולא חפאי ודבר
דבור על ארופים ובמה שיטעך בו עיין דעה והשכל גם כי לא ראיית מה
שהסיב חלון הרב נ"ל כי טעמי לשאל ממנו פניבין כי פין המדבר אלי
ומראה הגדי והארי אשר נאמר אחת הוא כי נעשה ארי ככה לגלג ואלי בעל
קרנים דמייח דובי בקרני וימס ואפונס מננה שכל זך וללול ומלך מלך קל
להבין משנהו קבוצקי חין לה מורסן ולא סובין ומן מולא דבר חדש והשכל דעת
שפתיו ברור מללו ודבריו במשפט מכלכל סוף דבר ירבו כמוהו בישעאל פי
המדבר מוחל מלפס גשם נדבות משמי מרום כמחקר חניף להשיב שאלה
ומשוואה ולהאמיח מולא דעה ולהאיר מחשבו בלץ עיפתו לישר הדוריו וחתקן
אשר עותו דורס שלום ויתקן ארונם מארץ מדר ורחבה עלו ושמה בשלוק
והנסע בנזקן אחיך הנעיר רב"ר שש"ת זל"ה: שעל הבתב מו כהחכם
מודיע תעלמות ופותר כל רז לא אנס ליה ומגד עיניו לא יסתר בכל
חוקים חכמה ומדע מרעו יתר החכם השלם ה"ר חסדאי ב"ר שלום:

ומה ששאלתי לגדל לזון חסדות שפדק המדור (שו)
 בו כל דברך האדון י"ר המה ששעשו אנשי עלתי
 לשום כל שולד ספק ברכותו כלומר בעל הפרס שולד
 שהרי מכיון שממכה הפרס הרי החמור ברכות בעל הפרס
 טוען שקודם לכן מה כדי לבעל הקצין עליו להביא ראיה ו
 הממון שיש לבעל החמור שהפרס ברכותו שכבר משכה ו
 להוציאה אלא אפי' היה בעל הפרס מוחזק כגון שהפסד את
 מעמלם אל ביתו עליו להביא ראיה שהכל תלוי בעולד הספק
 הוא מוחזק בממון וסייעו דייטין ואמר כי שולד וכו' והכ
 מדחקים בסמך מהסיו דמעת במללתי ואחריו ואי דלא ו
 מייתי בעל בהמה ראיה ומפיק ואמאי הא ספק ברכות עבתי
 שעל מי שולד הספק ברכותו להביא ראיה ואפילו הוא מוחזק
 לא קביא מידי מהסיו דהתם העבה מוחזק במעות דב
 היא ומבוס הכי אלפי' שהספק נולד ברכותו אינו לריד לה
 בעל בהמה מייתי ראיה ומפיק והקשו הוהו' מדאחריו כי
 גבי המחליף פרי בחמור וילדו ולחי ברכותא דמאן קיימא ול
 מהבירו ועליו הראיה משמע דאי משך בעל הפרס את החמור
 בעל החמור להביא ראיה כי הוא מואלי ואמאי הרי מה
 הפרס את החמור עמדה הפרס ברכות בעל החמור אפי' ה
 ובין שולד הספק ברכותו לטובתו יש לנו לומר שברכות
 להביא ראיה כמו שאם היה לדעתו ויציג אומרים שפרס

ברוב ממשח • יען משח חלקים חתך שמן ששון לבזר חומת חורטו חתך עליון כנביה ארזים נבזה וחטון וכל לשון תקום חתך למשפט

[illegible]